

บทที่ 4

ผลการวิจัย

ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล จะแบ่งการนำเสนอออกเป็น 4 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป ได้แก่

- ก. ลักษณะเบื้องต้นของกลุ่มตัวอย่าง อันได้แก่ เพศ อายุ ศาสนา สถานภาพสมรส สถานภาพในครอบครัว ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน
- ข. พฤติกรรมการรับข่าวสารของผู้เข้ารับการอบรม
- ค. ความคิดเห็นเกี่ยวกับการเผยแพร่ความรู้เรื่อง " เหม เป้ "

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงในระดับความรู้และทัศนคติเกี่ยวกับ เหม เป้ ก่อนและหลังการเข้ารับการอบรม เพื่อตอบสมมุติฐาน ข้อที่ 1 แยกออกเป็น

- ก. ผลการวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงในระดับความรู้ก่อนและหลังการอบรม
- ข. ผลการวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงเกี่ยวกับทัศนคติก่อนและหลังการอบรม

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงในระดับความรู้และทัศนคติเกี่ยวกับ เหม เป้ ตามประเภทของผู้รับประทานมังสวิรัต ก่อนและหลังการอบรม เพื่อตอบสมมุติฐานข้อที่ 2

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่าง ๆ กับความรู้และทัศนคติเกี่ยวกับ เหม เป้ เพื่อตอบสมมุติฐานข้อที่ 3 แยกออกเป็น

- ก. ตัวแปรทางด้าน เศรษฐสังคมของผู้ตอบแบบสอบถามกับความรู้เกี่ยวกับ เหม เป้ หลังการอบรม
- ข. ตัวแปรทางด้าน เศรษฐสังคมของผู้ตอบแบบสอบถามกับทัศนคติเกี่ยวกับ เหม เป้ หลังการอบรม

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ก. ลักษณะเบื้องต้นของกลุ่มตัวอย่าง

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตาม เพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	79	39.5
หญิง	121	60.5
รวม	200	100.00

จากตารางที่ 1 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นเพศหญิงมากที่สุด คือ ร้อยละ 60.5 รองลงไปคือเพศชาย ร้อยละ 39.5

ศูนย์วิทยพัชกร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
20-30 ปี	87	43.5
31-40 ปี	62	31.0
41-50 ปี	22	11.0
51-60 ปี	29	14.5
รวม	200	100.00

จากตารางที่ 2 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีอายุในช่วง 20-30 ปี มากที่สุด คิดเป็น ร้อยละ 43.5 รองลงไปที่อายุ 31-40 ปี

ศูนย์วิทยะทวัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 3 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามศาสนา

ศาสนา	จำนวน	ร้อยละ
พุทธ	190	95.0
คริสต์	4	2.0
อิสลาม	5	2.5
อื่น ๆ	1	0.5
รวม	200	100.00

จากตารางที่ 3 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามนับถือศาสนาพุทธมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 95.0 รองไปคือนับถืออิสลาม และคริสต์ ร้อยละ 2.5 และร้อยละ 2.0 ตามลำดับ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามสถานภาพสมรส

สถานภาพสมรส	จำนวน	ร้อยละ
โสด	118	59.0
แต่งงานแล้ว	68	34.0
หม้าย	12	6.0
อื่น ๆ	2	1.0
รวม	200	100.00

จากตารางที่ 4 ผู้ตอบแบบสอบถามมีสถานภาพสมรสเป็นโสดมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 59.0 รองลงไปคือแต่งงานแล้ว คิดเป็น ร้อยละ 34.0

ศูนย์วิทยุทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 5 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสถานภาพในครอบครัว

สถานภาพในครอบครัว	จำนวน	ร้อยละ
หัวหน้าครอบครัว	47	23.5
สามีหรือภรรยาของหัวหน้าครอบครัว	35	17.5
บุตร	93	46.5
อื่น ๆ	25	12.5
รวม	200	100.00

จากตารางที่ 5 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีสถานภาพในครอบครัวเป็นบุตรมากที่สุดคือ ร้อยละ 46.5 รองลงไปคือ เป็นหัวหน้าครอบครัวเอง คิดเป็นร้อยละ 23.5

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 6 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เคยเรียน	1	0.5
ป.1-ป.4	26	13.0
ป.5-ป.7	9	4.5
จบมัธยมต้น	11	5.5
จบมัธยมปลายหรือเทียบเท่า	22	11.0
อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	73	36.5
ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	55	27.5
สูงกว่าปริญญาตรี	2	1.0
ไม่ตอบ	1	0.5
รวม	200	100.00

จากตารางที่ 6 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีการศึกษาอยู่ในระดับอนุปริญญา เป็นจำนวนมากที่สุด คือร้อยละ 36.5 รองลงไปคือปริญญาตรี ร้อยละ 27.5 รองลงไปอีกคือ จบ ป1-ป4 ร้อยละ 13.0 รองลงไปคือ จบมัธยมปลายหรือเทียบเท่า จบมัธยมต้น ป.5-ป.7 สูงกว่าปริญญาตรี ร้อยละ 11.0 และ 1.0 ตามลำดับ

ตารางที่ 7 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	จำนวน	ร้อยละ
รับราชการ	49	24.5
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	27	13.5
พนักงานบริษัท เอกชน	41	20.5
ค้าขาย	21	10.5
รับจ้างทั่วไป	19	9.5
นักศึกษา	18	9.0
ผู้ปฏิบัติธรรม	14	7.0
ไม่มีอาชีพ	10	5.0
ไม่ตอบ	1	0.5
รวม	200	100.00

จากตารางที่ 7 ผู้ตอบแบบสอบถามมีอาชีพรับราชการมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 24.5 รองลงไปที่พนักงานบริษัทเอกชน ร้อยละ 20.5 รองลงไปที่พนักงานรัฐวิสาหกิจ ร้อยละ 13.5 รองลงไปที่ค้าขาย รับจ้างทั่วไป นักศึกษา ผู้ปฏิบัติธรรม ไม่มีอาชีพ ร้อยละ 10.5 9.5 9.0 7.0 และ 5.0 ตามลำดับ

ตารางที่ 8 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามรายได้ต่อเดือน

รายได้	จำนวน	ร้อยละ
ไม่มีรายได้	31	15.5
ต่ำกว่า 2,000 บาท	18	9.0
2,000-3,000 บาท	40	20.0
3,001-4,000 บาท	34	17.0
4,001-5,000 บาท	19	9.5
5,001-6,000 บาท	16	8.0
สูงกว่า 6,000 บาท	40	20.0
ไม่ตอบ	2	1.0
รวม	200	100.00

จากตารางที่ 8 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มียาได้ 2,000-3,000 บาท และสูงกว่า 6,000 บาท เป็นจำนวนมากที่สุด คือร้อยละ 20.0 เท่ากัน รองลงไปได้แก่ผู้มีรายได้ 3,001-4,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 17.0 รองลงไปคือ ผู้ไม่มีรายได้ คิดเป็นร้อยละ 15.5 มีผู้ตอบแบบสอบถามมีรายได้ 4,001-5,000 บาท ต่ำกว่า 2,000 บาท 5,001-6,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 9.5 9.0 8.0 ตามลำดับ

ตารางที่ 9 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามระยะเวลาการรับประทานอาหาร
มังสวิรัต

ระยะเวลา	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 3 เดือน	86	43.0
3-6 เดือน	10	5.0
มากกว่า 6 เดือน - 1 ปี	11	5.5
ตั้งแต่ 1 ปีขึ้นไป	88	44.0
ไม่ตอบ	5	2.5
รวม	200	100.00

จากตารางที่ 9 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามรับประทานอาหารมังสวิรัตตั้งแต่ 1 ปีขึ้นไป มี
จำนวนมากที่สุดคือร้อยละ 44.0 รองลงไปคือ รับประทาน 3 เดือน คิดเป็นร้อยละ 43.0
รองลงไปคือรับประทาน 6 เดือน-1ปี 3-6 เดือน ร้อยละ 5.5 และร้อยละ 5.0 ตามลำดับ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 10 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามความถี่ในการรับประทาน
อาหารมังสวิรัต

ความถี่ในการรับประทาน	จำนวน	ร้อยละ
รับประทานเป็นประจำ	93	46.5
อาทิตย์ละ 1-2 ครั้ง	19	9.5
ทุกวันพระ	7	3.5
เทศกาลกินเจ	15	7.5
ไม่ได้รับประทาน	21	10.5
นาน ๆ ครั้งแล้วแต่สะดวก	40	20.0
ครั้งแรก	3	1.5
ทุกวันสำคัญทางศาสนา	1	0.5
ไม่ตอบ	1	0.5
รวม	200	100.00

จากตารางที่ 10 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามรับประทานอาหารมังสวิรัตเป็นประจำมากที่สุดคือ ร้อยละ 46.5 รองลงไปได้แก่การรับประทานนาน ๆ ครั้งแล้วแต่สะดวก ร้อยละ 20.0 รองลงไปได้แก่ไม่ได้รับประทาน รับประทานอาทิตย์ละ 1-2 ครั้ง รับประทานเทศกาลกินเจ รับประทานทุกวันพระ รับประทานครั้งแรก ร้อยละ 10.5 ร้อยละ 9.5 ร้อยละ 7.5 ร้อยละ 3.5 ร้อยละ 1.5 ตามลำดับ ผู้ตอบแบบสอบถามรับประทานทุกวันสำคัญทางศาสนา น้อยที่สุด คิดเป็น ร้อยละ 0.5

ข. พฤติกรรมการรับข่าวสารเกี่ยวกับอาหารมังสวิรัตและ เหม เป้
 ตารางที่ 11 เคยรู้เรื่องอาหารมังสวิรัตจากสื่อใด

	เคย		ไม่เคย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ฟังวิทยุ	42	21.00	155	77.00
ดูโทรทัศน์	67	33.00	133	66.00
อ่านหนังสือพิมพ์	108	54.00	92	46.00

จากตารางที่ 11 พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่รู้เรื่องอาหารมังสวิรัตจากการอ่านหนังสือพิมพ์มากที่สุด ร้อยละ 54 รองลงมาคือ จากการดูโทรทัศน์ ร้อยละ 33 และรู้เรื่องมังสวิรัตจากการฟังวิทยุน้อยที่สุด ร้อยละ 21

ตารางที่ 12 เคยรับข่าวสารเกี่ยวกับ "เหม เป้" จากสื่อใด

	เคย		ไม่เคย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ฟังวิทยุ	14	7.00	186	93.00
ดูโทรทัศน์	15	7.00	185	92.00
อ่านหนังสือพิมพ์	35	17.00	165	82.00

จากตารางที่ 12 ปรากฏว่ากลุ่มตัวอย่างเคยได้รับข่าวสาร "เหม เป้" จากการอ่านหนังสือพิมพ์มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 17 และเคยได้รับข่าวสาร "เหม เป้" จากการดูโทรทัศน์และฟังวิทยุน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 7 เท่า ๆ กัน

ตารางที่ 13 ได้รับข่าวสารอาหารมังสวิรัติจากบุคคลใด

	เคย		ไม่เคย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ญาติ	77	38.50	123	61.50
เพื่อนบ้าน	47	23.50	153	76.50
เพื่อนร่วมงาน	95	47.50	105	52.50
สมาชิกชมรมมังสวิรัต	67	33.50	133	66.50
สมาชิกจากสันตติอโศก	97	48.50	103	51.50

จากตารางที่ 13 พบว่า สื่อบุคคลที่ผู้อบรมได้รับข่าวสารเกี่ยวกับอาหารมังสวิรัตามากที่สุดคือ จากสมาชิกสันตติอโศกและเพื่อนร่วมงานคิดเป็น ร้อยละ 47-48 รองลงมาได้แก่ ญาติ ร้อยละ 38 ส่วนเพื่อนบ้านและสมาชิกชมรมมังสวิรัต เป็นสื่อบุคคลที่ผู้อบรมเคยได้รับข่าวสารเกี่ยวกับมังสวิรติน้อยที่สุด

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 14 เมื่อได้รับข่าวสารแล้วรู้สึกอยากรับประทานอาหารมังสวิรัตหรือไม่

	จำนวน	ร้อยละ
อยาก	132	66.00
ไม่อยาก	4	2.00
เฉย ๆ	30	15.00
ไม่ตอบ	34	17.00
รวม	200	100.00

จากตารางที่ 14 พบว่า เมื่อได้รับข่าวสารแล้วผู้เข้ารับการอบรมรู้สึกอยากรับประทานอาหารมังสวิรัตเป็นจำนวนถึง ร้อยละ 66 รู้สึกเฉย ๆ จำนวน ร้อยละ 30 และไม่อยากรับประทาน ร้อยละ 4 โดยมีผู้ไม่ตอบคำถามร้อยละ 17

ศูนย์วิทยพัชร์พยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 15 ผู้มีส่วนจูงใจให้รู้สึกอยากรับประทานอาหารมังสวิรัตินามากที่สุด

เรียงตามลำดับ	จำนวน (จำนวนเต็ม=200)	ร้อยละ
ตนเอง	60	30.00
พระพุทธเจ้า พระโพธิ์รักษ์ พระภิกษุ ศิลข้อ 1	46	23.00
เพื่อน	40	20.00
ญาติ	20	10.00
สมาชิกสมาคม ผู้ปฏิบัติธรรม ญาติธรรม	14	7.00
วิทยากร	5	2.00
พลตรีจำลอง ศรีเมือง	4	2.00
อาจารย์มณฑล ใบบัว	4	2.00
ไม่ตอบ	7	3.00

จากตารางที่ 15 พบว่าผู้มีส่วนจูงใจให้ผู้เข้ารับการอบรมรู้สึกอยากทานอาหารมังสวิรัตินามากที่สุด ได้แก่ ตนเอง คิดเป็นร้อยละ 30 รองลงมาคือ พระคิดเป็นร้อยละ 23 เพื่อนคิดเป็นร้อยละ 20 นอกจากนี้ก็ได้แก่ญาติ วิทยากร พลตรีจำลอง ศรีเมือง อาจารย์มณฑล ใบบัว

ตารางที่ 16 การได้รับข่าวสารเกี่ยวกับ เหม เบ้จากชมรมมังสวิรัตแห่งประเทศไทย

	จำนวน	ร้อยละ
เคย	52	26.00
ไม่เคย	148	74.00
รวม	200	100.00

จากตารางที่ 16 พบว่าจากกลุ่มตัวอย่างมีเพียงร้อยละ 26 เท่านั้น ที่เคยได้รับข่าวสารเกี่ยวกับ " เหม เบ้" จากชมรมมังสวิรัตแห่งประเทศไทย

ตารางที่ 17 เคยได้รับข่าวสารจากสื่อประเภทใด

	เคย		ไม่เคย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เอกสาร	24	12.00	176	88.00
วิดีโอ	4	2.00	196	98.00
เทปตลับ	3	1.50	197	98.50
การจัดนิทรรศการ	13	6.50	187	93.50
การเข้ารับการอบรม	3	1.50	197	98.50
สื่อบุคคล	33	16.50	167	83.50

จากตารางที่ 17 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เคยได้รับข่าวสารเกี่ยวกับ " เหม เบ้" จากชมรมมังสวิรัตแห่งประเทศไทยนั้น จะได้รับข่าวสารจากสื่อบุคคลมากที่สุด รองลงไปคือ สื่อจากเอกสารคิดเป็นร้อยละ 16.50 และ 12.00 ตามลำดับ

ค. ความคิดเห็นเกี่ยวกับการเผยแพร่ความรู้ เรื่อง " เหม เบ้ "

ตารางที่ 18 จำนวนและร้อยละของผู้รับประทานอาหารมังสวิรัติจำแนกตามความคิดเห็นในด้านภาษาที่ใช้ในการบรรยาย เรื่องเหม เบ้

ภาษาที่ใช้ในการบรรยาย	จำนวน	ร้อยละ
เข้าใจยาก ควรแก้ไข	0	0.0
พอเข้าใจบ้าง	50	25.0
เข้าใจดี	150	75.0
รวม	200	100.0

จากตารางที่ 18 พบว่า ผู้รับประทานอาหารมังสวิรัตិส่วนใหญ่คือ ร้อยละ 75.0 มีความคิดเห็นเข้าใจดีต่อภาษาที่ใช้ในการบรรยายเรื่อง เหม เบ้ และร้อยละ 25.0 มีความเห็นว่าพอเข้าใจบ้าง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 19 จำนวนและร้อยละของผู้รับประทานอาหารมังสวิรัตจำแนกตามความคิดเห็นในด้านภาษา
ที่ใช้ในเอกสารที่ได้รับแจก เรื่อง " เหม เบ้ "

ภาษาในเอกสารที่ได้รับแจก	จำนวน	ร้อยละ
เข้าใจยาก ควรแก้ไข	1	0.5
พอเข้าใจบ้าง	55	27.5
เข้าใจดี	144	72.0
รวม	200	100.0

จากตารางที่ 19 พบว่า ผู้รับประทานอาหารมังสวิรัตส่วนใหญ่คือ ร้อยละ 72.0 มีความคิดเห็นว่าเข้าใจดีต่อภาษาในเอกสารที่ได้รับแจกเรื่อง เหม เบ้ รองลงมาคือ ร้อยละ 27.5 มีความเห็นว่าพอเข้าใจบ้าง และมีเพียงร้อยละ 0.5 ที่มีความเห็นว่าภาษาในเอกสารที่ได้รับแจกนั้น เข้าใจยาก ควรแก้ไข

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 20 จำนวนและร้อยละของผู้รับประทานอาหารมังสวิรัตจำแนกตามความคิดเห็นในด้านภาษา
ที่ใช้ในวิดีโอ เรื่อง " เหมเบ้ "

ภาษาที่ใช้ในวิดีโอ	จำนวน	ร้อยละ
เข้าใจยาก ควรแก้ไข	1	0.5
พอเข้าใจบ้าง	63	31.5
เข้าใจดี	136	68.0
รวม	200	100.0

จากตารางที่ 20 พบว่า ผู้รับประทานอาหารมังสวิรัตส่วนใหญ่คือ ร้อยละ 68.0 มี
ความคิดเห็นว่าเข้าใจดีต่อภาษาที่ใช้ในวิดีโอ เรื่อง เหมเบ้ รองลงมาคือ ร้อยละ 31.5
มีความเห็นว่าพอเข้าใจบ้าง และมีเพียงร้อยละ 0.5 ที่มีความเห็นว่าภาษาในวิดีโอ เข้าใจยาก
ควรแก้ไข

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 21 จำนวนและร้อยละของผู้รับประทานอาหารมังสวิรัติจำแนกตามความคิดเห็นในด้านภาษาที่ใช้ในโปสเตอร์เรื่อง " เหม เป้ "

ภาษาที่ใช้ในโปสเตอร์	จำนวน	ร้อยละ
เข้าใจยาก ควรแก้ไข	1	0.5
พอเข้าใจบ้าง	54	27.0
เข้าใจดี	145	72.5
รวม	200	100.0

จากตารางที่ 21 พบว่า ผู้รับประทานอาหารมังสวิรัตีส่วนใหญ่คือ ร้อยละ 72.5 มีความคิดเห็นว่าเข้าใจดีต่อภาษาที่ใช้ในโปสเตอร์ เรื่อง เหม เป้ รองลงมาคือ ร้อยละ 27.0 มีความเห็นว่าพอเข้าใจบ้าง และมีเพียงร้อยละ 0.5 ที่มีความเห็นว่าภาษาที่ใช้ในโปสเตอร์เข้าใจยาก ควรแก้ไข

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 22 จำนวนและร้อยละของผู้รับประทานอาหารมังสวิรัตจำแนกตามความคิดเห็นในด้านภาษาที่ใช้ในบอร์ดนิตรรสการ เรื่อง " เหมเบ้ "

ภาษาที่ใช้ในบอร์ดนิตรรสการ	จำนวน	ร้อยละ
เข้าใจยาก ควรแก้ไข	1	0.5
พอเข้าใจบ้าง	53	26.5
เข้าใจดี	146	73.0
รวม	200	100.0

จากตารางที่ 22 พบว่า ผู้รับประทานอาหารมังสวิรัตส่วนใหญ่คือ ร้อยละ 73.0 มีความคิดเห็นว่าเข้าใจดีต่อภาษาที่ใช้ในบอร์ดนิตรรสการ รองลงมาคือ ร้อยละ 26.5 มีความเห็นว่าพอเข้าใจบ้าง และมีเพียงร้อยละ 0.5 ที่มีความเห็นว่าภาษาที่ใช้ในบอร์ดนิตรรสการเข้าใจยากควรแก้ไข

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 23 จำนวนและร้อยละของผู้รับประทานอาหารมังสวิรัติจำแนกตามความคิดเห็นในด้าน
สื่อประกอบการอบรมที่เป็นภาษาที่ใช้ในแผ่นพับ

ภาพที่ใช้ในแผ่นพับ	จำนวน	ร้อยละ
เข้าใจยาก ควรแก้ไข	1	0.5
พอเข้าใจบ้าง	53	26.5
เข้าใจดี	146	73.0
รวม	200	100.0

จากตารางที่ 23 พบว่า ผู้รับประทานอาหารมังสวิรัตส่วนใหญ่คือ ร้อยละ 73.0 มีความคิดเห็นว่าเข้าใจดีต่อภาษาที่ใช้ในแผ่นพับ รองลงมาคือ ร้อยละ 26.5 มีความเห็นว่าพอเข้าใจบ้าง และมีเพียงร้อยละ 0.5 ที่มีความเห็นว่าภาพที่ใช้ในแผ่นพับ เข้าใจยาก ควรแก้ไข

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 24 จำนวนและร้อยละของผู้รับประทานอาหารมังสวิรัติจำแนกตามความคิดเห็นในด้านสื่อประกอบอาหารที่เป็นภาพในวิดีโอ

ภาพที่ใช้ในวิดีโอ	จำนวน	ร้อยละ
เข้าใจยาก ควรแก้ไข	1	0.5
พอเข้าใจบ้าง	71	35.5
เข้าใจดี	128	64.0
รวม	200	100.0

จากตารางที่ 24 พบว่า ผู้รับประทานอาหารมังสวิรัติส่วนใหญ่คือ ร้อยละ 64.0 มีความคิดเห็นว่าเข้าใจดีในภาพที่ใช้ในวิดีโอ เรื่อง "เทม เป้" รองลงมาคือ ร้อยละ 35.5 มีความเห็นว่าพอเข้าใจบ้าง และมีเพียงร้อยละ 0.5 ที่มีความเห็นว่าภาพที่ใช้ในวิดีอนั้นเข้าใจยาก ควรแก้ไข

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 25 จำนวนและร้อยละของผู้รับประทานอาหารมังสวิรัติจำแนกตามความคิดเห็นในด้านสื่อประกอบอาหารที่ เป็นภาพที่ใช้ในโปสเตอร์

ภาพที่ใช้โปสเตอร์	จำนวน	ร้อยละ
เข้าใจยาก ควรแก้ไข	1	0.5
พอเข้าใจบ้าง	60	30.0
เข้าใจดี	139	69.5
รวม	200	100.0

จากตารางที่ 25 พบว่า ผู้รับประทานอาหารมังสวิรัติส่วนใหญ่คือ ร้อยละ 69.5 มีความคิดเห็นว่าเข้าใจดีในภาพที่ใช้ในโปสเตอร์ เรื่อง " เหม เป้ " รองลงมาคือ ร้อยละ 30.0 มีความเห็นว่าพอเข้าใจบ้าง และมีเพียงร้อยละ 0.5 ที่มีความเห็นว่าภาพที่ใช้ในโปสเตอร์นั้น เข้าใจยาก ควรแก้ไข

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 26 จำนวนและร้อยละของผู้รับประทานอาหารมังสวิรัติจำแนกตามความคิดเห็นในด้านสื่อ
ประกอบการอบรมที่เป็นภาพที่ใช้ในบอร์ดนิทรรศการ

ภาพที่ใช้ในบอร์ดนิทรรศการ	จำนวน	ร้อยละ
เข้าใจยาก ควรแก้ไข	1	0.5
พอเข้าใจบ้าง	52	26.0
เข้าใจดี	147	73.5
รวม	200	100.0

จากตารางที่ 26 พบว่า ผู้รับประทานอาหารมังสวิรัตិส่วนใหญ่คือ ร้อยละ 73.5 มี
ความคิดเห็นว่าเข้าใจดีในภาพที่ใช้ในบอร์ดนิทรรศการ เรื่อง "เหมเป้" รองลงมาคือ ร้อยละ
26.0 มีความเห็นว่าพอเข้าใจบ้าง และมีเพียงร้อยละ 0.5 ที่มีความเห็นว่าภาพที่ใช้ในบอร์ด
นิทรรศการนั้น เข้าใจยาก ควรแก้ไข

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 27 จำนวนและร้อยละของผู้เข้ารับการอบรมจำแนกตามสาเหตุของการมาอบรม

การเข้ารับการอบรม	จำนวน (จำนวนเต็ม 200)	ร้อยละ
1. ต้องการมีความรู้เรื่องเทมเป้	139	69.5
2. ประสบปัญหาบางประการ เนื่องจากรับประทานอาหารมังสวิรัต	22	11.0
3. ได้รับการชักชวนมา	73	36.5
4. อื่น ๆ	8	4.0

จากตารางที่ 27 ผู้เข้ารับการอบรมต้องการมีความรู้เรื่องเทมเป้มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 69.5 รองลงไปคือได้รับการชักชวนมา และประสบปัญหาบางประการในการรับประทานอาหารมังสวิรัต คิดเป็นร้อยละ 36.5 และ ร้อยละ 11.0 ตามลำดับ มีความเห็นอื่น ๆ เป็นจำนวนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 4.0

ศูนย์วิจัยสุขภาพ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 28 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามปัญหาเกี่ยวกับการรับประทาน
อาหารมังสวิรัต

ปัญหาในการรับประทาน	จำนวน	ร้อยละ
ไม่มี	174	87.0
มี คือ ไม่ชอบ	10	5.0
มี คือ วิธีทำไม่สะดวก	6	3.0
มี คือ ง่วงซึม อ่อนเพลีย เมื่อย เวียนหัว	4	2.0
มี คือ ขาดวิตามินบี 12	3	1.5
มี คือ ไม่รับประทานถั่ว งา ครอบ	2	1.0
มี คือ ใจต่างจังหวัดหาอาหารมังสวิรัต รับประทานลำบาก	1	0.5
รวม	200	100.00

จากตารางที่ 28 ผู้ตอบแบบสอบถามมีปัญหาเกี่ยวกับอาหารมังสวิรัตโดยระบุเกี่ยวกับการไม่มีปัญหาด้านนี้เป็นจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 87.0 รองลงไปคือมีปัญหาด้านไม่ชอบ คิดเป็นร้อยละ 5.0 รองลงไปคือมีปัญหาด้าน วิธีทำไม่สะดวก ปัญหาด้านง่วงซึม อ่อนเพลีย เมื่อย เวียนหัว ปัญหาด้านขาด วิตามินบี 12 ปัญหาด้านรับประทาน ถั่ว งา ไม่ครบ มีผู้มีปัญหาด้านหาอาหารมังสวิรัตรับประทานลำบาก เมื่อไปปฏิบัติราชการต่างจังหวัด เป็นจำนวนน้อยที่สุด

ตารางที่ 29 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามประโยชน์จากการอบรม

ประโยชน์	จำนวน	ร้อยละ
มีความรู้เรื่องประโยชน์และคุณค่าอาหารมังสวิรัต	44	22.0
วิธีทำเทม เป้	28	14.0
คุณค่าอาหารเทม เป้	76	38.0
ทำเทม เป้รับประทานเองได้ และบอกคนอื่นได้ด้วย	7	3.5
ลดการฆ่าสัตว์	4	2.0
ให้วิตามินบี 12	11	5.5
รู้เรื่องมังสวิรัตมากขึ้น	27	13.5
รู้จักนำเอาถั่วเหลืองมาใช้เป็นประโยชน์	3	1.5
รวม	200	100.00

ตารางที่ 29 ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นว่าประโยชน์ที่ได้รับจากการอบรมครั้งนี้ ทำให้ทราบคุณค่าอาหารเทม เป้มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 38.0 รองลงไปที่มีความรู้เรื่องประโยชน์ และคุณค่าอาหาร ร้อยละ 22.0 รองลงไปที่รู้วิธีทำเทม เป้ รู้เรื่องมังสวิรัตมากขึ้น รู้ว่า เทม เป้ให้วิตามินบี 12 ทำเทม เป้รับประทานเองได้ และบอกคนอื่นได้ด้วย ลดการฆ่าสัตว์ และรู้จักการนำถั่วเหลืองมาใช้เป็นประโยชน์

ตารางที่ 30 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามความต้องการทดลองรับประทานอาหาร เหม เป้

ความคิดเห็น เกี่ยวกับการทดลอง รับประทาน เหม เป้หลังการอบรม	จำนวน	ร้อยละ
ทดลอง	160	80.0
ไม่ทดลอง	10	5.0
เฉย ๆ	29	14.5
ไม่ตอบ	1	0.5
รวม	200	100.00

จากตารางที่ 30 หลังการอบรมแล้วผู้ตอบแบบสอบถามต้องการทดลองรับประทาน เหม เป้มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 80.0 รองลงไปคือมีความรู้สึกเฉย ๆ และไม่ทดลองรับประทาน ร้อยละ 14.5 และร้อยละ 5.0 ตามลำดับ

ตารางที่ 31 จำนวนและร้อยละของผู้รับประทานอาหารมังสวิรัติจำแนกตามความคิดเห็นในเรื่อง การเปรียบเทียบก่อนและหลัง เข้ารับการอบรม

เปรียบเทียบก่อนและหลัง เข้ารับการอบรม	จำนวน	ร้อยละ
มีความรู้เรื่อง " เทม เป้ " ดีขึ้น	189	94.5
ยังไม่เข้าใจเรื่อง " เทม เป้ " เหมือนเดิม	6	3.0
เนื้อหาสาระ เหมือนกับที่ได้รับมาแล้วจากแหล่งอื่น	8	4.0
อยากทดลองรับประทาน " เทม เป้ "	174	87.0

จากตารางที่ 31 ในการเปรียบเทียบก่อนและหลังเข้ารับการอบรมตามความคิดเห็นของผู้รับประทานอาหารมังสวิรัต พบว่า ร้อยละ 94.5 ของผู้รับประทานอาหารมังสวิรัต มีความคิดเห็นว่าหลังการเข้ารับการอบรมแล้วมีความรู้เรื่อง " เทม เป้ " ดีขึ้น ส่วนร้อยละ 87.0 มีความเห็นว่าหลังการเข้ารับการอบรมอยากทดลองรับประทาน " เทม เป้ " ร้อยละ 4.0 มีความเห็นว่าเนื้อหาสาระที่ได้รับจากการเข้าอบรมนั้นเหมือนกับได้รับมาแล้วจากแหล่งอื่น และร้อยละ 3.0 มีความคิดเห็นว่าหลังจากเข้ารับการอบรม แล้วก็ยังไม่เข้าใจเรื่อง " เทม เป้ " เหมือนเดิม

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 32 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการให้ผู้อื่นได้รับการอบรม เรื่อง เทม เป้

ผู้ที่ต้องการให้ได้รับการอบรม	จำนวน	ร้อยละ
เพื่อน	53	26.5
ญาติ พี่น้อง	30	15.0
คนทั่วไป	59	29.5
นักมั่งสวัริติ	21	10.5
พ่อค้า แม่ค้า ท้ามาขาย	2	1.0
นักปฏิบัติธรรม ญาติธรรม	23	11.5
แม่บ้าน	8	4.0
ผู้ที่มีรายได้น้อย	4	2.0
รวม	200	100.00

จากตารางที่ 32 ผู้ตอบแบบสอบถามต้องการให้คนทั่วไป ได้รับการอบรมเรื่อง เทม เป้ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 29.5 รองลงไปที่เพื่อน ร้อยละ 26.5 รองลงไปได้แก่ ญาติ นักปฏิบัติธรรม ญาติธรรม นักมั่งสวัริติ แม่บ้าน และผู้ที่มีรายได้น้อย ร้อยละ 15.0 11.5 10.5 4.0 2.0 ตามลำดับ และต้องการให้พ่อค้า แม่ค้า ที่ทำเทม เป้มาขายได้รับการอบรมเรื่อง เทม เป้ น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 1.0

ตารางที่ 33 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามความต้องการให้เผยแพร่ความรู้เรื่อง เหม เบ้ทางสื่อด้านต่าง ๆ

สื่อที่ต้องการให้เผยแพร่	จำนวน	ร้อยละ
วิทยุ	102	51.0
หนังสือพิมพ์	130	65.0
โทรทัศน์	101	50.5
วิทยากร	8	4.0
เอกสารเผยแพร่	16	8.0
วิดีโอ	15	7.5
นิตยสาร	15	7.5
อื่น ๆ	6	3.0
รวม	200	100.00

จากตารางที่ 33 ผู้ตอบแบบสอบถามต้องการให้เผยแพร่ความรู้เรื่อง เหม เบ้ทางหนังสือพิมพ์มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 65.0 รองลงไปที่วิทยุ ร้อยละ 51.0 รองลงไปที่ทางโทรทัศน์ เอกสารเผยแพร่ วิดีโอ นิตยสาร และทางวิทยากร คิดเป็นร้อยละ 50.5 8.0 7.5 4.0 ตามลำดับและต้องการให้เผยแพร่ความรู้เรื่อง เหม เบ้ทางสื่อด้านอื่น ๆ น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 3.0

ตารางที่ 34 ความต้องการ การให้ความรู้เรื่องเทมเป้ด้วยวิธีใด

วิธีการ	ต้องการ		ไม่ต้องการ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
บรรยาย	66	33.0	134	67.0
สาธิต	126	63.0	74	37.0
ฉายวิดีโอ	71	35.0	129	64.0
แจกเอกสาร	70	35.0	130	65.0
ลงในวารสาร	3	1.0	197	98.0
ขายเทมเป้ตัวอย่าง	5	2.0	195	97.0
ฝึกปฏิบัติการทำเทมเป้	4	2.0	196	98.0
อื่น ๆ	4	2.0	195	97.0

จากตารางที่ 34 พบว่า กลุ่มตัวอย่างต้องการให้ใช้วิธีการให้ความรู้เรื่องเทมเป้ โดยวิธีการสาธิตมากที่สุด ถึงร้อยละ 63.0 นอกจากนี้ยังต้องการวิธีการให้ความรู้โดยการฉายวิดีโอ การแจกเอกสาร และการบรรยาย ร้อยละ 35.0 35.0 และ 33.0 ตามลำดับ เป็นที่น่าสังเกตว่ากลุ่มตัวอย่างไม่ต้องการให้ใช้วิธีการลงในวารสาร การฝึกปฏิบัติ และการขายเทมเป้ตัวอย่างร้อยละ 98.0 98.0 และ 97.0 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงในระดับความรู้และทัศนคติเกี่ยวกับ " เหม เบ้"
ก่อนและหลังการอบรม

ตารางที่ 35 การเปรียบเทียบความแตกต่างในด้านความรู้เกี่ยวกับ " เหม เบ้" ในช่วงก่อนและ
หลังการอบรมของผู้รับประทานอาหารมังสวิรัต

ความรู้เกี่ยวกับ เหม เบ้	ค่าเฉลี่ย	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่า t
ก่อนการอบรม	8.94	5.20	- 20.99*
หลังการอบรม	17.05	2.89	

*P < .05

จากตารางที่ 35 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างในด้านความรู้เกี่ยวกับ " เหม เบ้"
ก่อนการอบรมกับความรู้เกี่ยวกับ " เหม เบ้" หลังการอบรมโดยใช้สถิติ t-test พบว่า
มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กล่าวคือการอบรมเกี่ยวกับ " เหม เบ้"
ที่ผู้วิจัยได้จัดขึ้นมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงความรู้เกี่ยวกับ " เหม เบ้" ไปในทางที่มีความรู้มากขึ้น

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 36 การเปรียบเทียบความแตกต่างในด้านทัศนคติเกี่ยวกับ "เหมเป้" ของผู้รับประทาน
อาหารมังสวิรัตินช่วงก่อนและหลังการอบรม "เหมเป้"

ทัศนคติเกี่ยวกับ "เหมเป้"	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่า t
ก่อนการอบรม	10.55	2.90	- 21.47*
หลังการอบรม	15.18	1.50	

*P < .05

จากตารางที่ 36 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติเกี่ยวกับ "เหมเป้" ก่อน
การอบรมและทัศนคติเกี่ยวกับ "เหมเป้" หลังการอบรมโดยใช้สถิติ t-test พบว่า
มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กล่าวคือ การอบรม ในเรื่อง "เหมเป้"
ที่ผู้วิจัยได้จัดขึ้นนั้นมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงทัศนคติ เกี่ยวกับ "เหมเป้" ไปในทางที่ดีขึ้น

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงในระดับความรู้และทัศนคติก่อนและหลัง
การอบรม แยกตามประเภทของการรับประทานอาหารมังสวิรัต

ตารางที่ 37 การเปรียบเทียบความแตกต่างของความรู้เกี่ยวกับ " เทม เป้" ในช่วงก่อนเข้ารับ
การอบรม จำแนกตามประเภทของผู้รับประทานอาหารมังสวิรัต

ประเภทของการ รับประทานอาหารมังสวิรัต	จำนวน	ค่าเฉลี่ย (คะแนนเต็ม=20)	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่า t
รับประทาน เป็นประจำ	93	10.01	5.42	2.36
รับประทาน เป็นครั้งคราว	86	8.19	4.88	

*P < .05

จากตารางที่ 37 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของความรู้เกี่ยวกับ " เทม เป้" ในช่วง
ก่อนเข้ารับการเผยแพร่ระหว่างผู้รับประทานอาหารมังสวิรัตเป็นประจำกับผู้รับประทานอาหาร
มังสวิรัต เป็นครั้งคราวโดยใช้สถิติ t-test พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ
จะมีความรู้เกี่ยวกับ " เทม เป้" ต่ำกว่าผู้รับประทานอาหารมังสวิรัต เป็นครั้งคราว

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 38 การเปรียบเทียบความแตกต่างของความรู้เกี่ยวกับ " เหม เบ้" ในช่วงหลังการอบรม จำแนกตามประเภทของผู้รับประทานอาหารมังสวิรัต

ประเภทของผู้ รับประทานอาหารมังสวิรัต	จำนวน	ค่าเฉลี่ย (คะแนนเต็ม=20)	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่า t
รับประทานเป็นประจำ	93	17.01	2.99	-0.79
รับประทานเป็นครั้งคราว	86	17.34	2.50	

จากตารางที่ 38 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของความรู้เกี่ยวกับ " เหม เบ้" ในช่วงหลังการเผยแพร่ระหว่างผู้เข้ารับประทานอาหารมังสวิรัตเป็นประจำกับผู้รับประทานอาหารมังสวิรัตเป็นครั้งคราวโดยใช้สถิติ t-test พบว่าไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กล่าวคือ ความรู้หลังการเผยแพร่ในเรื่องเกี่ยวกับ " เหม เบ้" ของผู้รับประทานอาหารมังสวิรัตทั้งสองประเภทคือ รับประทานเป็นประจำ และรับประทานเป็นครั้งครานั้นไม่แตกต่างกัน

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 39 การเปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติเกี่ยวกับ เหม เบื่อก่อนการ เข้ารับการ
อบรม จำแนกตามประเภทของผู้รับประทานอาหารมังสวิรัต

ประเภทของผู้ รับประทานอาหารมังสวิรัต	จำนวน	ค่าเฉลี่ย (คะแนนเต็ม=16)	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่า t
รับประทานเป็นประจำ	93	10.95	2.87	1.99*
รับประทานเป็นครั้งคราว	86	10.09	2.85	

*P < .05

จากตารางที่ 39 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติเกี่ยวกับ " เหม เบื่อ"
ในช่วงก่อนเข้ารับการเผยแพร่ระหว่างการรับประทานอาหารมังสวิรัตเป็นประจำกับการรับ
รับประทานอาหารมังสวิรัตเป็นครั้งคราวโดยใช้สถิติ t-test พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กล่าวคือ ก่อนเข้ารับการเผยแพร่ในเรื่อง เหม เบื่อนั้น ผู้รับประทาน
อาหารมังสวิรัตเป็นประจำจะมีทัศนคติเกี่ยวกับ " เหม เบื่อ" ต่ำกว่าผู้รับประทานอาหารมังสวิรัตเป็น
ครั้งคราว

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 40 การเปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติเกี่ยวกับ " เหม เป้" ในช่วงหลังการอบรมจำแนกตามประเภทของการรับประทานอาหารมังสวิรัต

ประเภทของการ รับประทานอาหารมังสวิรัต	จำนวน	ค่าเฉลี่ย (คะแนนเต็ม=16)	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่า t
รับประทานเป็นประจำ	93	15.25	1.52	0.76
รับประทานเป็นครั้งคราว	86	15.07	1.59	

ตารางที่ 40 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติเกี่ยวกับ " เหม เป้" ในช่วงหลังการเผยแพร่ระหว่างผู้รับประทานอาหารมังสวิรัตเป็นประจำกับผู้รับประทานอาหารมังสวิรัตเป็นครั้งคราวโดยใช้สถิติ t-test พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5 กล่าวคือ ทัศนคติหลังการเผยแพร่เรื่องเกี่ยวกับ " เหม เป้" ของผู้รับประทานอาหารมังสวิรัตทั้งสอง ประเภทคือรับประทานประจำ และรับประทานเป็นครั้งคราวนั้นไม่แตกต่างกัน

ศูนย์วิทยุโทรพยากรณ์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่าง ๆ กับความรู้และทัศนคติเกี่ยวกับ "เหมเป้"

ก. ตัวแปรทางด้านเศรษฐกิจสังคม กับความรู้เกี่ยวกับเหมเป้หลังการอบรม

ตารางที่ 41 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) ระหว่างความรู้หลังการอบรม เกี่ยวกับ "เหมเป้" กับระดับการศึกษาและรายได้ต่อเดือน ของผู้รับประทานอาหารมังสวิรัต

ตัวแปร	ระดับการศึกษา	รายได้ต่อเดือน
ความรู้หลังการอบรม	- 0.0426	0.0406

จากตารางที่ 41 ปรากฏว่าความรู้เกี่ยวกับ "เหมเป้" หลังการเผยแพร่ ไม่มี ความสัมพันธ์กับระดับการศึกษาและรายได้ต่อเดือน ของผู้รับประทานอาหารมังสวิรัต อย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ข. ตัวแปรทาง เศรษฐสังคมกับทัศนคติ เกี่ยวกับ เหม เบ้หลัง เข้ารับการอบรม

ตารางที่ 42 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) ระหว่างทัศนคติหลังการเผยแพร่เกี่ยวกับ " เหม เบ้" กับระดับการศึกษา และรายได้ต่อ เดือน ของผู้รับประทานอาหารมังสวิรัต

ตัวแปร	ระดับการศึกษา	รายได้ต่อ เดือน
ทัศนคติหลังการอบรม	- 0.1136	0.0072

จากตารางที่ 42 ปรากฏว่าทัศนคติเกี่ยวกับ " เหม เบ้" หลังการเผยแพร่ ไม่มี ความสัมพันธ์กับระดับการศึกษาและรายได้ต่อ เดือนของผู้รับประทานอาหารมังสวิรัตอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย